

Popiół 2

Krzyczę – nienawidzę!
A popiół osadza się na sercu
Krzyczę – nienawiść
Jednak to tęsknota wpływa w żyły
Niczym błędnie rozpoznany narkotyk
Wciągnięty na igłę

Wpatrując się w taflę jeziora
Niezdolni jesteśmy płonąć
A ogień nasz, czymkolwiek rozpalony
Prędko zgaśnie

Odróżniając się od okolicznych drzew
Z wypalonym piętnem zdrady
Szukamy nadpalonymi gałęziami
Swojego prawdziwego odbicia

6-5-2018

Jest to pewnego rodzaju nawiązanie do pierwszego "Popiołu" z grudnia.

Pseudogod, połówka albumu "Deathwomb Catechesis", po przerwie zmieniona ostatnia zwrotka przy dźwiękach Archgoat